

Samen met Duitse Friedensfreunde het einde van de oorlog vieren

Stop de Oorlog | Stopp den Krieg

Op zaterdag 6 mei 2017 zijn we als Enschede voor Vrede begonnen met een maandelijkse wake tegen alle oorlogen en alle gewelddadigheden. Tegen de geweldsspiraal waarin we terecht lijken te zijn gekomen en tegen de oorlogsvoorbereidingen die in dat kader worden opgevoerd. Als je dat een jaar lang elke eerste zaterdag van de maand doet, komt één jaar later zaterdag 5 mei 2018 langs. Bevrijdingsdag. In Nederland een dag van eerbetoon aan de bevrijders, waarbij het meestal gaat om Amerikaanse, Britse en Canadese militairen die dan toch maar in actie zijn gekomen, oorlog hebben gevoerd en ons van het Nazi-regiem hebben bevrijd.

Op de Oude Markt, waar het Bevrijdingsfestival van de gemeente Enschede zich afspeelde, stond inderdaad een legertruc opgesteld. Met daarachter een legergroene caravan waar kinderen een niet-permanente tattoo konden laten zetten. Alleen als je goed keek bleken dat wel allemaal vredessymbolen te zijn. Het is kenmerkend voor de ambivalentie van een vredesactivist bij het vieren van de bevrijding. Vóóroorlogse pacifisten verklaarden bij de bevrijding dat ze hun militaire bevrijders natuurlijk dankbaar waren, maar dat juist deze ambivalentie voor hen een extra drijfveer was om zich ervoor in te spannen dat een militaire bevrijding nooit meer nodig zou zijn.

Voor Enschede voor Vrede diende zich bij deze wake op 5 mei nog een extra ambivalentie aan. Eén maand eerder, tijdens het Paasweekend, hadden we in Münster en Dülmen deelgenomen aan de door de Friedenskooperative Münster respectievelijk de Friedensfreunde Dülmen georganiseerde Paasmarsen of eigenlijk vredesfietsstochten langs de in beide steden gevestigde instellingen waar de voorbereidingen van een mogelijk nieuwe oorlog zich manifesteren: het hoofdkwartier van het Eerste Duits-Nederlandse Legercorps respectievelijk het twee jaar geleden geopende Amerikaanse materieel-depot voor een snelle Amerikaanse militaire opmars naar de Baltische staten.

Vervolgens wilden de Friedensfreunde uit Dülmen bij onze eerstvolgende wake in Enschede langskomen en dus uitgerekend bij die van 5 mei. Daar hebben we even over na moeten denken. Om daarna heel snel en vol overtuiging te antwoorden dat ze natuurlijk heel erg welkom zijn: juist op 5 mei! Want moeten we ons juist niet, 78 jaar nadat de Nazi's vanuit Duitsland ons land zijn binnengevallen en 73 jaar nadat de Nazi's eerst in Nederland en enkele dagen later (op 8 mei) in Duitsland verslagen werden, gezamenlijk inspannen tegen alle oorlogsvoorbereidingen, de geweldsspiraal en de oorlogen en gewelddaden waarover we dagelijks in de krant lezen?

We waren met zo'n 20 Enschedeërs en zo'n 15 Dülmeners (en één iemand uit Gronau). Mergen deed het pas enigszins op het laatst en dan ook nog maar ten dele. Uitgerekend de Nederlandse deelneemster die het minst de Duitse taal beheerst stond het grootste deel van de tijd in de Duitse afdeling. Later bleek haar ene buurman achter de vlag, net als zij, oorspronkelijk uit Damascus afkomstig te zijn en dan speelt de beheersing van de Duitse taal natuurlijk een veel minder grote rol! In ieder geval zag het winkelend publiek (op zaterdag voor een groot deel ook Duitsers!) ons samen staan demonstreren en kregen we vanuit dit publiek alleen maar positieve reacties!

Na afloop kwam ongeveer de helft van de deelnemers (meer Dülmeners dan Enschedeërs!) nog even bij elkaar in de Wonne om een kop soep en broodjes te nuttigen en om over en weer nader kennis te nemen van wat er in Dülmen en Enschede op het gebied van oorlog en vrede gaande is. Daarbij kwam aan het licht dat de Friedensfreunde Dülmen gelijk met de komst van het Amerikaanse materieeldepot twee jaar geleden zijn opgericht en dat Enschede voor Vrede dus precies 20 jaar ouder is. Maar ook dat we er allebei voor hebben gezorgd dat onze burgemeesters Burgemeester voor Vrede zijn geworden en dat we hen nu samen verder aan het werk gaan zetten.

De vraag dringt zich overigens wel op wat we nu op zaterdag 4 mei 2019 gaan doen ... Jan Schaake - 5 mei 2018